

Et blad for deg
som vil lese
om det som
skjer lokalt

Desember 2024

Menighetsbladet

Nordberg og Maridalen sokn

Alexander Read er mer på tur ute enn de fleste s. 6

Kirkens SOS er der for deg, sier leder Turid Spilling s. 4

Reisebrev fra Kyiv i Ukraina s. 12

Vi har tatt avskjed med kapellan Christian Volden s. 32

Lyset fra
Lucia s.11

Har du tips eller bidrag til menighetsbladet - send e-post til uh564@kirken.no

Slik eg ser det

Søndag 14. august 1983 flytta eg på hybel! Eg hadde nett fylt 16 år og skulle byrje på det som den gong heitte Firda Gymnas på Sandane i Nordfjord. Vi hadde ikkje bil den gongen og foreldra mine skyssa meg med motorbåten vår inn fjorden med sengetøy, to koppar, to tallerkar, ei enkel kokeplate, ein kasserolle og ein duk til å ha på bordet på hybelen.

Eg var ikkje høg i hatten den dagen! Visst var det spennande og nytt med ungdom frå heile fylket og heile fem parallellklasser, men også veldig skummelt. Eg var likevel heldig som kunne reise heim kvar helg om eg ville, med buss og to ferjer. I starten gjorde eg det. Det første halve året rasa kiloa av, eg lengta heim og syntes det var kre- vande og einsamt å venne seg til alt nytt.

Men etter jul gjekk det betre. Året etter fann eg ut at det var kjekt å vere på Sandane også ei helg av og til. Siste året ringde foreldra mine til husverten og lurte på om eg ikkje kunne kome heim ei helg snart...

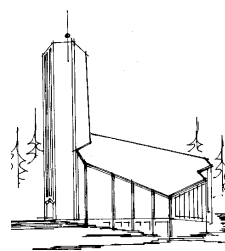
Kva skjedde? Verda og livet opna seg for meg! Eg fekk venner å spegle meg i, møtte folk som tenkte spennande tankar og diskuterte tema eg ikkje visste ein kunne snakke om ein gong. Eg fekk lærarar som opna litteraturen og språkfaga for meg. Det var tilgang til eit stort folkebibli- otek der eg kunne låne bøker og gå på forfattarkvelder. Eg blei med i kor, skulelag og bibelgruppe, elevkvelder og anna kjekt. For ikkje å snakke om at vi som budde på hybel kunne kjøpe skikkelig middag kvar dag på skulen sitt elevkjøkken. Vi hadde faste bordlag og samtalene oss imellom rundt middagsbordet hugsar eg med glede.

Kvifor skriv eg dette? Vi høyrer om nedleggelse av vidare- gåande skular fleire stader i landet vårt fordi elevgrunnla- get er for lavt. Folk er fortvila og argumenterer med at det er ein menneskerett å bu hos familien sin. Men over heile landet vårt har ungdom i utkantstrok flytta på hybel i tiår etter tiår for å gå på vidaregåande skule. Ingen sa at det ikkje var greitt, vi fekk høyre vi var heldige. Det er mange som har grått sine modige tårer i starten, men så har det gått seg til. Det handlar om å bli vaksen og ansvarlig.

Noreg har endra seg, og vi har fått nye utkantstrøk og område som no mest er heilt avfolka. Vi trekker inn mot byane. Det er kanskje trist at det er slik, men ikkje berre trist. Folk treng folk og det er viktig at ein vidaregåande skule ikkje er så liten at den blir forma av for få menneske. Som det heiter på engelsk: «It takes a whole village to raise a child.» Sånn for eigen del har eg av og til lurt på om eg ville vore den eg er i dag utan hybellivet då eg gjekk på Firda Gymnas.

Denne gongen er det **Lillian Dombestein** som deler nokre tankar

NORDBERG MENIGHET

Åpen kirke - med Jesus i sentrum

MARIDALEN KIRKE

Kirken i dalen, dalen i kirken

Kirketorget i Oslo

Kontakt Kirketorget når du skal ha dåp eller bryllup.

Åpent alle hverdager kl. 08.00-15.30

Telefonnummer: 23 62 90 09

Mail: kirketorget.oslo@kirken.no

Post-/ gateadresse: Akersbakken 32, 0172 Oslo

Menighetenes nettsider

Nordberg og Maridalen menigheter har sine egne nettsider og vi er på Facebook og Instagram. Dette oppdateres kontinuerlig. Der finner du omtale av aktuelle arrange- menter i menigheten, sammen med nyttige opplysninger om dåp, vielser og begravelser - og andre fakta om menigheten. Her er nettadressene:

www.kirken.no/nordberg

www.kirken.no/maridalen

www.facebook.com/nordbergmenighet

www.facebook.com/maridalenkirke

Menighetsbladet

Nordberg og Maridalen sokn

Utgiver: Nordberg menighetsråd

Redigeres etter redaktørplakaten og vær varsom-plakaten

Redaktør og layout: Unni Harsten tlf. 907 54 341

E-post til menighetsbladet: uh564@kirken.no

I redaksjonen:

Elin Toft

Gunnar Grøndahl

Helge Kjøllesdal

Ingerd Irgens Hynnekleiv (permisjon)

Kirsten Bjune (spesielt for Maridalen)

Lillian Dombestein

Forsidefoto: Elin Toft

Trykkeri: Merkur Grafisk AS

Neste nummer utkommer ca 5. februar. Stoff til nummeret må leveres innen 10. januar.

Gaver til menighetsbladet:

Bladet lages av frivillige og deles ut gratis til alle hus- stander i Nordberg og Maridalen sokn. Vi er takknemlige for gaver til dekning av utgiftene.

Konto: 1645.02.27092

Vipps: 565614

En fornekters julevers

«Vi kjenner ham ennå ikke...»

Dikteren Arnulf Øverland foraktet kristendommen. Han hadde ikke sans for de troendes «lallende åpenbaring» og «mytenes poesi», som han kalte det.

På 1930-tallet hadde han reist land og strand rundt med sitt foredrag om kristendommen som «den tiende landeplage». Jeg har selv hørt ham «live» to ganger da han på 1950- og 1960-tallet tok opp tråden og gjen tok seg selv.

Han hadde en egen glede av å vrenge på bibelord. «Vik bak meg, frelser, mig skal ingen døpe», skrev han. «Tilgi dem ikke, for de vet hva de gjør.»

Men et av hans vakre dikt er tatt med i Salmeboken som en nyttårssalme:

Vår dag er kort. Vår angst er stor ved tidens åpne grind. O Gud, er der en sorg på jord som ikke og er din?
(Norsk Salmebok 2013, nr. 838)

Enda merkeligere og mer overraskende er et av hans krigsdikt som handler om selve sentrum i julefeiringen.

Før Øverland ble sendt til fangenskap i Tyskland, satt han sammen med mange andre på Grini og skulle feire jul. Med vold og tortur tett innpå seg

og døden som nærmeste nabo skrev kristendoms-hateren Øverland diktet «Han som skal komme».

Det er få som overgår Øverland i poetisk enkelhet og intensitet. På noen få linjer tegner han et lysende bilde av Kristus, med bakgrunn i de gamle jødiske forventningene om fremtidkongen:

En konge skulle komme, hvis mor var mø. Han skulle frelse sitt folk; men han måtte dø.

Hvorfor i all verden skrev han dette vakre diktet om Jesu fødsel? Var han svekket av et øyeblikks sentimentalitet? Ble han overveldet av angsten for egen under-

gang? Følte han at Jesus delte fangenes skjebne?

Det vet vi selvsagt ikke. Men kanskje han i Jesus skimtet et alternativ til det nazistiske voldsregimet som holdt på å ødelegge en hel verden?

Jesus sto for en motmakt som ikke grep til våpen og vold. «Han bærer ingen krone. / Han fører ingen hær», skrev Øverland. Jesu makt var ubeskyttet. Det var noe gåtefullt ved Jesus som overvant hans kristendomshat da han skrev om kongen som skulle komme.

• Notto Thelle

Han kom; og de kjente ham ikke. Han var tømmersvenn. Han vanket i dårlig selskap. De kjente ham ikke igjen.

De sendte en spotteglose mot korset der han hang. Men han vil komme tilbake ennu en gang!

Vi kjenner ham ennu ikke. Vi vet ikke, hvem han er. Han bærer ingen krone. Han fører ingen hær. Vi merker bare en stillhet: Nu er han nær!

(Utdrag)

Maria våker over Jesus i krybben. Maleri av Gerard von Honthorst (1592–1656)

I kontorene rundt dette vaktrommet besvares mange tusen telefoner i løpet av et år. Døgnet rundt.

Kirkens SOS: Til stede når du trenger det

Det er julaften og telefonen ringer på Kirkens SOS. Mannen i den andre enden sier: - Jeg har laget meg mat og har noe godt i glasset. Men jeg er alene. Kan du snakke med meg mens jeg spiser? Hun som svarer på Kirkens SOS sier: - Det passer bra for jeg har tatt på meg bunaden for din skyld.

Dette er en sann historie som er gjengitt med tillatelse. Ellers er alle samtaler på Kirkens SOS helt anonyme. Og ofte mye mer alvorlige.

- Alle høytider er som et forstørrelsesglass. Ensomheten blir større. Vi får mer kø på telefonen når alt annet er stengt. Påsken er egentlig verst, for i jula er det en del tilbud. Men for mange som mangler familie, blir dette forsterket veldig i jula, sier Turid Spilling, daglig leder i Kirkens SOS for Oslo og Borg bispedømmer.

I dette området er det rundt 350 frivillige som svarer på telefon - døgnet rundt. Hun har også en stab på ni personer som driver rekruttering, opplæring og oppfølging av de frivillige.

Buffer mot ensomhet

Per (71) er pensjonist og har vært frivillig i Kirkens SOS i flere år. Han syns at dette er en veldig meningfull tjeneste. Han syns også han har fått veldig god opplæring og oppfølging i det daglige. Og det trengs.

- Det er veldig variasjon i henvendelsene.

Noen ringer hver dag og vil bare ha fem minutter for å starte dagen sammen med noen. Noen vil vi skal være stille sammen en liten stund. Noen

Per har vært frivillig på Kirkens SOS i mange år. Han syns det er en meningsfylt oppgave og anbefaler andre å prøve det ut.

trenger å snakke om dagligdagse ting fordi de ikke har noen å snakke med. Andre igjen har alvorlige problemer, eller er på kanten av selvmord. Uansett er oppgaven å være et åpent og lyttende medmenneske, sier Per.

Medmenneske

Kirkens SOS er en selvmordsforebyggende krisetjeneste. Noen trenger et medmenneske å snakke med, andre har tanker om å ta sitt eget liv. Oppdraget er å fremme livsmot og håp for mennesker i krise gjennom å se, støtte og styrke den som tar kontakt.

Ensomhet og psykiske utfordringer er vanlig i Norge. Flere tusen tenker hvert år at livet ikke lenger er verdt å leve. De som ringer SOS-telefonen møter frivillige som har som oppgave å gi livsmot og håp.

Dersom noen er i dyp krise og forteller at de tenker å ta livet sitt, kan den frivillige på Kirkens SOS få hjelp av Akuttmedisinsk kommunika-

Daglig leder Turid Spilling tar gjerne imot nye frivillige.

sjonssentral - AMK. Ved akutt fare for liv og helse har Kirkens SOS plikt til å melde. Mange er blitt reddet på den måten. Det går ikke alltid, men målet for Kirkens SOS er å bidra til å redusere selvmordstallene i Norge.

Bli frivillig

- Pågangen på krisetjenestene er større enn vi makter å håndtere, derfor jobber vi kontinuerlig med å rekruttere nye frivillige. De får grundig opplæring på forhånd og støtte i det daglige arbeidet, sier Turid Spilling.

De frivillige har veldig forskjellig bakgrunn, men alle gjennomgår det samme innføringskurset for å lære seg rollen de skal ha i dette arbeidet. De skal ikke være behandlere, men et lyttende medmenneske. Gjennom en uke er titalls frivillige på vakt. Kanskje vil nettopp du bli en av dem?

•Unni Harsten (tekst og foto)

Trenger du noen å snakke med?

Ring Kirkens SOS

22 40 00 40

Fakta om kirkens SOS

- Kirkens SOS er Norges største døgnåpne frivillige krisetjeneste på telefon og internett.
- Organisasjonen ble stiftet i 1974 (50 år i år!) og er forankret i kirkens diakonale oppdrag.
- **Tilbyr** en anonym samtale med et lyttende medmenneske som vil se, støtte og styrke den som tar kontakt, med åpenhet og respekt.
- **Visjon:** «Alltid et medmenneske å snakke med når livet er vanskelig».
- **Hovedoppgave:** forebygge selvmord og fremme livsmot og håp for mennesker i følelsesmessige og eksistensielle kriser.
- **Mål:** ingen trenger å møte sine mørkeste stunder alene.
- **Verdigrunnlag:** alle mennesker har lik verdi og skal møtes med en åpenhet og respekt som bekrefter deres menneskeverd.
- Krisetjenesten er tilgjengelig 24 timer i døgnet for å lytte til mennesker som trenger det.
- Besvarer årlig ca. 160 000 henvendelser fra mennesker i alle aldre via telefon, melding og chat.
- Årlig tar rundt 650 mennesker sitt liv i Norge. Kirkens SOS jobber intenst for å redusere dette antallet.
- I 2023 registrertes over 27 000 samtaler om selvmordstanker - i tillegg til over 130 000 henvendelser om andre typer livskriser.
- Kirkens SOS, Oslo fengsel, Kriminalomsorgen Innlandet og Kriminalomsorgen region Øst, har inngått en samarbeidsavtale der Kirkens SOS' døgnåpne telefontjeneste skal gjøres tilgjengelig for innsatte. Dette er et viktig tiltak for å forebygge selvmord i norske fengsler.
- Kirkens SOS har kontraktsmessige forpliktelser overfor Forsvaret på tilgjengelighet. Mange sliter med senskader etter oppdrag i Forsvaret.
- Tjenesten blir gjennomført av en stor gruppe med godt trent frivillige, støttet av lokale tillitsvalgte og ansatte.
- Rundt 1000 frivillige er til enhver tid aktive i svartjenesten.
- En stab på 54 hel- og deltidsansatte koordinerer, rekrutterer, trener, veileder og støtter de frivillige i deres innsats.
- Kirkens SOS har 11 sentre med 19 vaktrom over hele landet, hvor de frivillige møter opp døgnet rundt for tjeneste.
- Vakter kan også gjennomføres fra egnede hjemmekontor. Da er vaktene digitalt tilkoblet et støtteteam med andre medarbeidere.
- Kirkens SOS er en livssynsåpen organisasjon. En stor, mangfoldig stab består av mennesker med ulike livssyn, livshistorier og kulturbakgrunn. Det gir kompetanse til å møte mennesker fra alle samfunnslag.
- Etterspørselen på samtaler er langt større enn man klarer å besvare. Målet er derfor å utvide tjenesten i årene fremover.

Interessert? Sjekk www.kirkens-sos.no

- I naturen finner vi vår indre stemme

Du har gjerne sett han på TV2? Småbarnsfare Alexander Read eller «Daddy» som barna kaller han - som tar med seg kone og barn på lange ekspedisjoner til lands og til vanns, til fots, på ski og sykkel og filmer det hele? Til daglig bor han med familien på Sørbråten og brenner for folkehelse og bekjempelse av utenforskap.

Mange har fulgt den populære TV-serien «Mina og meg» på TV2. Sammen med sin eldste datter som da var fem år, gikk Alexander Finnmark på tvers midt på vinteren. Siden den gang har Alexander laget flere tv-serier med seg og barna på tur og er nominert til Gullruten ved et par anledninger.

I 2023 dro hele familien, to voksne og tre barn, på en 70 dagers ekspedisjon gjennom store deler av

Norge. Det resulterte i TV-serien «Mina og meg med hele sirkuset» som vi kunne følge på TV2 sist sommer.

Fri lek i naturen

- Hva er det som får deg til å gjøre dette?

- Jeg har hele identiteten min i det å være ute, sier Alexander som i tillegg til å være utdannet naturterapeut og kaospilot, har utdanning fra Militæret hvor han var i Kystjegerkommandoen.

- Denne naturtilknytningen ønsker kona mi og jeg å gi til barna våre også. Det handler om at vi vil barna skal finne den indre stemmen sin, og den tror jeg både de og vi finner når vi er i naturen, sammen med naturen.

Han snakker om at leken oppstår ute når barna er borte fra skjermer og alt som fanger oppmerksomheten. Barna utforsker og leker og som familie har de tid til å være, ikke hele tiden skulle gjøre.

- Jeg tar det som et stort kompliment når barna mine sier jeg er god til å leke, kommer det med et smil.

Engasjert forteller Alexander om undersøkelser som sier at den frie leken stuper fordi både barn og voksne er bundet av så mange organiserte aktiviteter. Det vil han gjøre noe med gjennom arbeid med barn og unge og deres familier.

Nærturer er viktigst

- Men må du dra på så lange ekspedisjoner for at det skal skje?

- Nei, langt ifra! I det daglige bruker vi naturen utenfor hjemmet vårt. Vi drar til Gaupekollen, Mellomkollen og Sinober, eller til Øyungen for å nevne noe. Dersom jeg måtte velge mellom ekspedisjoner og turer i nærmiljøet, ville jeg helt klart valgt det siste. Alexander og familien var i 2018 kommet til et punkt der hverdagskabalene ikke

helt gikk opp.

- Henting av barn i barnehagen, travle jobber og alt annet gav kona mi Kristin og meg lyst til å se om vi kunne organisere livet vårt litt annerledes. Den første lange turen med Mina gav mersmak i eget liv, men også et ønske om å gjøre noe for andre for å la flere oppdage hva naturopplevelser kan gjøre for oss.

Coach og foredragsholder

- Kan du fortelle om hva engasjementet ditt har ført til for andre?

- Jeg er med som turleder i et program ved «Barnas stasjon» i Blå Kors for barn mellom ni og tolv år som kommer fra familier som er mer sårbare enn andre. Gjennom et helt år får jeg barna med ut på tur, lager leirbål og gir dem nye erfaringer gjennom lek ute. Naturen er en læringsarena uten like.

Alexander forteller også om en pappa-gruppe med 140 fedre fra hele Oslo som møtes i nærområdet, og om utemiddager for små og store. Men i hovedsak lever Alexander nå av å holde foredrag.

- En del av midlene jeg tjener på foredragene mine bruker jeg tilbake i organisasjonen jeg har startet; Turmagi - for å få med flere ut på tur. Alexander coacher også familier som tar kontakt for å få råd og hjelp til et turliv.

- Og bare gjennom turene

Vinteren 2022 under pandemien, ble Rose Caspara døpt i Maridalsruinen. Det er første gang det har vært utendørs dåp på vinteren. Sokneprest Ketil hadde med dåpsvannet på termos.

våre har vi samlet inn 450 000 kroner til Kreftforeningen.

Snakker med fjellene

- Hvilke tilbakemeldinger får du på programmene og livsstilen dere har valgt?

- Ikke så mange ønsker seg 70 dager på tur, men de ønsker seg elementene av et liv i naturen. Jeg er ydmyk i forhold til at folk ikke ønsker å leve som oss, men lengselen ut tror jeg ligger i oss alle.

- Er det noe religiøst for deg å være så mye på tur?

- Ja, jeg vil si det. Jeg prater med fjellene som jeg har dyp respekt for. Jeg blir mye mer var på naturen. Forstår mer. Jeg har det veldig bra med meg selv når jeg er på tur. Da er jeg en bedre versjon av meg selv og det får familien og andre glede av.

Alexander tenker seg om før han fortsetter.

- Vi vil så mye vi mennesker, stadig lenger og høyere oppover. Men når jeg er med familien i naturen skal jeg ikke noe mer. Da har jeg en plass mentalt og fysisk. Disse stundene er egentlig ganske trivielle, men de er tilgjengelige og jeg brenner for at flere skal oppdage det.

Alexander Read og kona Kristin på Sørbråten har tre barn; Mina (9), Lilje Olava (5) og Rose Caspara (2). Som familie er de stadig ute på lange og korte turer hvor leken og kosen er det viktigste – ikke å gå lengst mulig eller kommer raskest mulig fram. Alle fotos. Alexander Read.

Vi er natur

- Hva om barna kommer til å protestere på alt turlivet en vakker dag?

- Det tenker jeg er helt naturlig. Barna skal finne sin egen stemme og ta sine egne valg. Allerede nå har vi samtaler der de kommenterer at andre barn lever annerledes enn dem med tanke på TV-titting og mobilbruk f.eks.

- Hva sier du da?

- Jeg sier at vi har valgt å leve slik vi gjør for deres skyld.

- Er du opptatt av naturvern og klimakrise?

- Ja, men jeg er opptatt av å vri det til at vi er natur og at vi må skjønne og lære barna at om vi skader naturen så skader vi oss selv. Tilknytning er et stikkord for meg; tilknytning til meg selv, til andre og til naturen. Det er en alvorlig situasjon i verden i dag, men motivasjonen for å stå opp hver dag er å bidra til å kunne påvirke i rett retning. Barna våre reagerer veldig når de finner søppel i naturen og de har ansvar for å sjekke at vi ikke etterlater noe som

helst på teltplassene våre.

- Det går mot jul. Skal dere på ekspedisjon da?

- Nei, da tror jeg vi skal feire hjemme på Sørbråten i vårt lille lafta hus med gress på taket. Det blir familiejul med beste-foreldre og pinnekjøtt. Vi har juletre. Og så skal vi selvsagt ut på dagsturer.

- Men hvor gikk egentlig ferden denne sommeren?

- Det kan jeg ikke fortelle, det er hemmelig, sier Alexander med et stort, lurt smil.

- Men det kommer på TV.

• Lillian Dombestien

Alexander Read lever nå av å holde foredrag og inspirere andre til å leve mer i naturen for å finne sin indre stemme.

I medarbeidersamtalen forteller vi om hva menighetens frivillige og ansatte jobber med og er opptatt av, og litt om hvem de er.

- **Bor mellom Tåsen og Berg**
- **Pensjonist**
- **Strikker store mengder nydelige sokker, pulsvanter, babyklær, luer og pannebånd til julemarkedet.**
- **Deltar også på loppemarkedet.**

- Hva motiverer deg til innsats?

- For snart 30 år siden ble jeg invitert med i Nordberg menighet av en venninne, og her har jeg blitt. Jeg trives veldig godt! Jeg synes det er koselig å få være med og komme ut blant mennesker.

- Du strikker mye til julemarkedet?

- Ja, jeg strikker hele året med tanke på julemarkedet, selv om jeg har mange i familien – jeg har til sammen 25 barnebarn og oldebarn som også gjerne vil at jeg skal strikke til dem. På årets loppemarked var jeg til og fra der det var bruk for meg. Jeg skulle ned på klesavdelingen og se hva de hadde der, og vipps så endte jeg opp med å selge herreskjorter!

- Hva er du mest opptatt av i de aktivitetene du er med på?

- Når det gjelder julemar-

Tove-Lill Annweiler (92)

- Fint å være med i det pulserende livet

kedet som akkurat er avsluttet, er jeg glad for at jeg ikke har noe ansvar, for det er travelt! Men jeg bidrar så godt jeg kan med mine begrensninger. Ellers prøver jeg å finne nye ting å strikke hvert år, slik at plaggene blir solgt!

- Hva i arbeidet i menigheten har gledet deg mest det siste året?

- Både gudstjenestene og tirsdagslunsjene er veldig fint. Jeg liker også godt turene i sommerhalvåret. Disse arrangementene gleder jeg meg over! Når jeg får så mye av kirken, blir jeg motivert til å bidra. Jeg synes det er fint å få gi noe tilbake.

- Hva ville du gjerne sett annerledes i menigheten?

- Menigheten gjør veldig mye fint for oss seniorer, og jeg kan ikke ønske meg mer! Når jeg forteller til venner som bor andre steder om alle tilbudene vi har i kirken, blir de overrasket.

- Hvem beundrer du?

- Jeg beundrer menighetens eldre garde - damene som er kommet langt oppi åra og som ikke blir sittende i sofaen, men kommer seg opp og ut. Mange av dem gjør en innsats for andre, selv om flere er rundt 90 år gamle. Det synes jeg er flott!

Tove-Lill med noe av det hun strikket til menighetens julemarked i år.

Tove-Lill solgte skjorter på loppemarkedet i august. Foto: Elin Toft

- Hva er din beste egen-skap?

- Jeg liker å tenke på meg selv som en omsorgsperson, men vet ikke hvor flink jeg er til det.

Hva gjør du når du skal puste ut og slappe av?

- Da setter jeg meg ned og strikker!

• Elin Toft

Litteraturhjørnet er en fast spalte i menighetsbladet. Her vil vi presentere skjønnlitteratur som vi anbefaler for egen lesing.

Jon Fosses *Kvitleik*

Tru, tvil og håp

I 2023, same året som han blei tildelt Nobelprisen i litteratur, ga Jon Fosse ut ei forteljing med tittelen *Kvitleik*. Boka fekk ei blanda mottaking. Medan fleire kritikarar såg *Kvitleik* som eit antiklimaks etter den store og lange romanen *Septologien*, vurderte *Dagbladet* den korte forteljinga som «et lite mesterverk om døden».

«Kvitleik» er eit lite brukt nynorsk ord som betyr «det å vere kvit; det å ha eit skjær av kvit farge» (Nynorskordboka). Tittelen utviklar seg ettersom vi les forteljinga, og den blir endå meir kompleks når vi les den om att. *Kvitleik* er ein kort fiksjonstekst som først kan verke enkel, men som er overraskande og underfundig.

Forteljinga opnar slik: «Eg køyrde av garde. Det gjorde godt. Rørsla gjorde godt. Eg visste ikkje kvar eg skulle. Eg køyrde berre. Det var ei keisemd som hadde teke meg».

Hovudpersonen, som også er førstepersonsforteljar, køyrer inn på ein skogsveg der han køyrer seg fast. Men i staden for å oppsøkje hjelp, blir han verande inne i skogen. Det tar til å snø, og han kjenner seg åleine: «Dette mørkret gjer meg redd. [...] Men det er ei roleg redsle. Ei redsle utan angst. Men er eg verkeleg redd».

Så ser hovudpersonen ein «lysande skapnad» kome imot seg. Kven eller kva det er, veit han ikkje. Og sidan hovudpersonen er den einaste forteljaren i boka,

veit lesaren det ikkje heller. Så ser han, eller trur han at han ser, to menneske som også kjem imot han. Han trur det er mor og far, men så forsvinn dei igjen: «Og foreldra mine, ja kvar vart dei av. Og den kvite skapnaden, han som skimra i all sin kvitleik [...]».

Hovudpersonen opplever at han er innestengd i ein snødekt skog, i eit rom utan grenser. Han forstår ikkje kven den kvite skapnaden er. Men han har ei intens oppleving av «skapnaden som lyser i sin kvitleik. Og no lyser heile skapnaden. Nei dette skjønar eg ikkje».

Sidan eg som lesar ikkje får vite kven den kvite skapnaden er (hovudpersonen kan ikkje fortelje meg det han ikkje veit), må eg tolke skapnaden. For meg er det nærliggande å sjå den lyse skapnaden som eit bilde på den usynlege Jesus. Markus fortel at «sidan synt han seg i ein annan skapnad for to av [læresveinane]» (Markus 16, 12). Men dette er mi tolking, som ein annan lesar kan vere ueinig i.

Det er avgjerande for tematikken i *Kvitleik* at

Hovudpersonen er stengt inne i ein snødekt skog, der han møter ein lysande skapnad. Foto: Unni Harsten

hovudpersonen ikkje berre ser, han tvilar også på det han ser. Forteljinga er ein moderne parabel (eller ei likning) om tru, tvil og håp. *Kvitleik* er ikkje berre, som *Dagbladet* meiner, «et lite mesterverk om døden»; den fiktive forteljinga er eit mesterverk om døden og om håp om eit liv etter døden.

• Jakob Lothe

Slik forbereder sokneprest Ulrike sine gudstjenester

- Tilknytning til kirken og forholdet til troen kan variere mye i løpet av et liv og fra person til person. Vi i Nordberg prøver å invitere til gudstjenester som kan gi de fleste noe de kan leve videre på i hverdagene, sier Ulrike.

Menighetsbladet har snakket med sokneprest Ulrike Lunde om hvordan hun forbereder seg til søndagens gudstjenester. Det gjelder ikke bare prekenen. Gudstjenesten er så mye mer.

Lunde møter søndagen med en rekke spørsmål: Skal det være dåp? Skal søndagsskolen være med i gudstjenesten? Kommer det mange konfirmanter? Hvor i kirkeåret er søndagen plassert, og hva kan det gi som tema? Har det skjedd noe lokalt eller internasjonalt som forberedelsene bør ta hensyn til fordi det berører folk sterkt?

Formidle til mange ulike

Hun vet at søndagens tekst skal formidle noe til ulike målgrupper. Folk bærer med seg forskjellige erfaringer og opplevelser inn i kirken.

- Prekenen kan ikke omfavne hele livet til dem som kommer. Noe kan vi også ta imot når vi deltar i liturgien. Har det eksempelvis skjedd en alvorlig terrorhandling et sted i verden, kan vi sammen ta avstand fra ondskapen når vi fremsier forsøkelsen og så vender oss mot alteret og bekjenner troen på den treenige Gud som har seiret over det onde.

Sammen i liturgien

- i liturgien står vi sammen med den verdensvide kirke. Liturgien er slitesterk fordi mennesker har brukt den i hundrevis av år, minner soknepresten om.

- Jeg har stor tro på den kraften den kan gi oss, uavhengig av hvor god søndagens preken måtte være. Når vi sammen ber for verden og lokalsamfunnet og istemmer Fadervår, tar vi del i noe som i lang tid har båret mennesker gjennom livet. Dette opplever jeg som trosstyrkende.

- Hvordan forbereder du prekenen?

- Jeg leser teksten som er gitt for denne søndagen kort tid etter at jeg er ferdig med forrige preken. Prestene velger ikke tekstene de preker over. Ellers kunne forkynnelsen blitt ensidig preget av prestens favoritter.

- Dette gir oss tekster som utfordrer, som kan være komplisert å håndtere i en del situasjoner, men også åpne opp for perspektiver som vi må tenke igjennom på nytt og på nytt, understreker Lunde.

Hun leser teksten flere ganger slik at den fester seg i sinnet. Da kan det dukke opp momenter

Folk kommer til gudstjenesten med ulike forventninger. Og de tar med seg ulike ting fra prekenen derfra, sier Ulrike Lunde.

Foto: Unni Harsten

mens hun støvsuger hjemme eller snakker med en ungdom.

Diskuterer prekentekest

Det er også til stor hjelp ukentlig å møte de andre prestene i Vestre Aker prosti til samtaler om teksten. Lunde konsulterer også bibelkommentarer og leksikon for å få en bedre forståelse av den sammenhengen teksten står i.

Så må prekenen tilpasses tilhørerne. Er det mest barn, ungdom, voksne, folk som går sjelden i kirken, eller de som kjenner tekstene godt fra før?

- Noen tekster krever undervisning. Andre rommer en fortelling - det gjelder ikke minst liknelsene. Da må det fortellingen vil si oss levendegjøres og skape en opplevelse også hos tilhørerne.

Soknepresten peker eksempelvis på fortellingen om Sakkeus og det frigjørende poenget om at Sakkeus får en ny sjanse. Det skal aktualiseres for dem som sitter i benkeradene i Nordberg.

- Har du som mål å gi tilhørerne så å si en "niste-pakke" med ut i hverdagen med din preken?

- Ikke en nistepakke. Folk kommer til gudstjenesten med ulike forventninger. Og de tar med seg ulike ting fra prekenen. Jeg kan komme med flere poeng som kanskje kan treffe ulike personer.

- Du preker i en kirke som ligger i en av hovedstadens mest privilegerte områder. Føler du deg fristet til å refse forsamlingen og spørre når de sist gjorde noe for å skape større rettferdighet i verden?

- Det kan fort ende i moralisme som ikke fører noe steds hen. Jeg kjenner ikke til hva folk har gjort og hvilke tanker og bekymringer de sitter med. Men jeg kan kanskje peke på hvilke hindringer vi alle strever med for å virkelig gjøre Guds ønske om å stå på de svakes side.

- Hva betyr det å holde prekener for deg som menneske?

- Dette kunne jeg aldri gjort dersom jeg ikke hadde stått i en større sammenheng. Jeg har fått et kall til å være prest. Jeg bruker tekster som er gitt meg og metoder jeg har lært. Det er ikke jeg som person som står på prekestolen i kraft av meg selv, men på grunnlag av den tillit jeg har fått. Jeg synes det er fint at vårt arbeid betegnes med det gammeldagse ordet tjeneste. Det viser til at vi ikke forkynner oss selv, men at vi kan si noe om sammenhengen vi står i med Gud, Jesus og Den Hellige Ånd, avslutter Ulrike Lunde.

• Helge Kjøllesdal

- Vi trenger lyset fra Santa Lucia

- Sånn som verden ser ut for tiden, trenger vi lyset fra Santa Lucia, sier styrer Bjørn Wang Langer i Nordberg menighets barnehage. Han gleder seg som en unge til jul.

Snart lyser Lucia-opptog opp i hele landet - også i kirkas egen barnehage. Den 13. desember er den store dagen, med både Lucia-feiring og juleavslutning for barna i Nordberg menighets barnehage.

Foreldre, søsken og besteforeldre er invitert til grytidlig feiring i ungdomshuset, vegg i vegg med barnehagen. Når klokka går mot åtte blir alle lys i ungdomshuset slukket.

I det kompakte mørket blir det helt stille. Så høres spede barnestemmer som synger den vakre Lucia-sangen, og opptog kommer: Barna i hvite kapper og klær, med lys i hendene. En eller flere Lucia'er går i front med lyskrans på hodet.

Fin tid i barnehagen

- Desember er en fin tid i barnehagen. Jeg elsker julen, og håper det smitter over på barna og de ansatte, smiler Bjørn.

- Vi har adventskalender som er bygd på juleevangeliet, der vi henter fram en ny figur til julekrybben hver dag. Vi har julekonsert med Mikkel og Reverockerne, nissefest og julesamling i kirka der de største barna

Kristin og Melina var Lucia i barnehagens opptog i fjor.

har julespill. Vi baker og pynter og øver på julesanger. Vi går de 50 meterne opp til kirka og ser på den store julekrybben som blir satt opp på plassen utenfor. Og så lager vi julegaver til foreldrene. Barna skal ha det fint, og adventstiden skal være en rolig, koselig tid, sier Bjørn Wang Langer.

Martyr

Barna i Lucia-opptogene er nydelige og uskyldige! Men historien om Lucia er ganske dystert.

En legende fra middelalderen forteller at den unge kvinnen Lucia fra Sicilia rundt år 300 led martyrdøden, det vil si at hun ble henrettet fordi hun var kristen. Lucia ble angitt av sin forlovede til den romerske statholderen på øya fordi

hun hadde overtalt moren til å gi hele medgiften sin til de fattige.

Fra Sicilia spredte legenden seg fort, og Santa Lucia ble fort en respektert og høyt aktet helgen i den katolske verden, også i Norden. Historien om Lucia har altså vært kjent i mange hundre år. Men feiringen er ganske ny i Norge. Den oppstod først i Sverige på midten av 1800-tallet, og spredte seg langsomt til Norge etter den andre verdenskrig.

Opplev Lucia-toget!

De som har lyst til å oppleve barnehagens Lucia-opptog kan komme på «tirsdagslunsj» i kirkestua tirsdag 10. desember. Da får vi besøk av barnehagens største barn.

• Tekst og foto: Elin Toft

Etter 14 timer på tog fra Krakow i Polen til Kyiv i Ukraina blir jeg tatt imot av Liuda med jentene.

Reisebrev fra Ukraina

Flyktningene som reiste hjem

Det henger to håndlagede julestjerner i juletreet vårt i år. De fikk jeg hos en ung familie som jeg besøkte i Kyiv i oktober.

Besøke Ukraina nå, hæ? Nei, landet er kanskje ikke et opplagt reisemål for tiden. Gjester skal kunne tåle både noen flyalarmer og nattlige opphold i bomberom.

Bodde i Oslo

Vi ble kjent da Liuda, Slavik, Dasha (4) og Lera (6) kom til Norge som flyktninger i mars 2022. Dette var få uker etter at Russland hadde startet sin brutale fullskala-invasjon av nabolandet Ukraina. Ekteparet trodde at krigen ville være fort over, og at de snart kunne reise hjem igjen til et frigjort land. De bodde her i Oslo med de to små jentene sine i halvannet år. Å leve som flyktninger var ikke

enkelt, men de gjorde sitt beste for å skape et godt liv for barna.

I august i fjor returnerte de til Kyiv. De savnet veldig hjemlandet, og ville prøve å flytte hjem til familie og venner.

Vi har hatt mye kontakt det siste året på Messenger. De har fortalt om raketangrep på byen og om netter i bomberom. Om stadig mangel på strøm. Om krigens ødeleggelser og venner som er drept i krigen. Jeg har fått bilder av boligblokker i brann nær dem.

Samtidig skal de leve et så normalt liv som mulig. De voksne skal på jobb og barna i barnehage. Det kan holde hardt når flyalarmen går klokka fire om natten. Den første tiden løp de straks ned i bomberommet med barna i armerne. Nå har det lagt seg

en tretthet over dem, som over mange ukrainere.

Legger barna i badekaret

Når flyalarmen nå går, sjekker de på mobilene sine hvor raketten kommer fra. Gjennom apper for radar som viser missiler og droner, og meldingstjenesten Telegram, kan de gjøre noen beregninger.

Kommer angrepet sør fra Krim eller nord fra Russland? Har ikke missilene retning mot deres bydel, legger de seg til å sove igjen. Er angrepet nærmere, men de er for slitne til å gå i bomberommet fem etasjer under, flytter de barna over i badekaret. Der er de litt tryggere ved et rakettnedslag - i alle fall beskyttet mot vindusruter som blir knust av lufttrykket.

Mens jeg skriver dette

får jeg melding på Messenger fra Liuda, som er på barnesykehuset i Kyiv med minstedaterten for en operasjon: «Det har vært flere angrep i dag morges. En Shahed-rakett ble skutt ned av luftvernet bare 500 meter unna. Alt ristet, men vinduene på sykehuset holdt.»

Nå nærmer det seg en ny krigsvinter i Ukraina. Årstiden kan være veldig hard i Kyiv, med temperaturer ned mot minus 20. Liuda og Slavik vet at russerne vil fortsette å plage og utmatte sivilbefolkningen med stadige angrep om natten. Og som i fjor vinter vil det bli store problemer med elektrisitetsforsyningen, siden Putins menn systematisk ødelegger el-verkene.

Men Liuda og Slavik holder ut og er fast bestemt på å bli værende i sitt elskede Ukraina. De er sikre på at Ukraina, med tilstrekkelig støtte fra demokratiske land, kan vinne krigen.

Mange er falt

Sentralt i Kyiv ligger Maridan-plassen, der det er laget en minnelund over de falne i krigen. På tusenvis av små flagg og bilder står navnet på de drepte. Det er overveldende mange. Flere av dem er født etter år 2000. Hver enkelt har sin historie og sin familie som sørger over å ha mistet sin kjære.

Jeg gikk rundt der en formiddag og så på navn og bilder. Det gjorde vondt langt inn i sjela. Det ble stadig klarere for meg at dette kunne vært mine sønner, mine venner, mine kjære. På-

rørende kom og plantet stadig nye flagg. Noen gråt og holdt rundt hverandre. Andre stod bare helt stille.

Skal møtes igjen

Midt oppe i dette triste scenariet er Kyiv en flott, mellomuropeisk storby med en rik kultur og mange storslåtte avenyer, parker og minnesmerker. Den kristne tradisjonen står sterkt, og reisende blir paralyisert av synet av byens fantastisk vakre kirker og klostre med forgylte kirkekupler og himmelstrebende spir. Kyiv er vel verdt et besøk i fredstid. Akkurat nå skal en kanskje ha en fornuftig grunn for å reise dit – som gode venner!

Liuda, Slavik og jeg har lovet hverandre at når krigen er over og Ukraina er fredelig og fritt, skal vi møtes igjen i Kyiv. De ber oss om ikke å glemme Ukraina.

- Ha det bra, sa Slavik til meg på norsk da toget mitt gikk tilbake. Han husker fremdeles en del norsk. I kofferten hjem til Norge lå det to nydelige julestjerner fra Kyiv som skal minne meg om julens budskap: Fred på jord. Det kjennes som om vi er et langt stykke unna dette denne julen. Men vi må aldri slutte å håpe, be og arbeide for en bedre verden, med fred for alle folkeslag.

• Tekst og foto: Elin Toft

Vår ukrainske julestjerne.

Mye vakkert å se i Kyiv.

På Maridan-plassen minnes tusenvis av falne i krigen.

Far min fortel, skriv biskop Kari Veiteberg:

Symboler på juletreet

Eg ryddar kontoret mitt og finn eit brev frå far min, Karl Veiteberg (1918 - 2006). Brevet er frå slutten av 1980-talet. - Vi må ofte bruke symbol fordi vi ikkje kan uttrykke forestillingar på andre måtar, skriv far. - Det er så mange ting i tilværet som ligg utanfor vår fatteevne, men symbola kan kaste lys over visse sider ved dei, slik at vi kan halda dei fast i vårt sinn og vår tanke.

Han fortsette: At julepynten inneheld meir enn dekor, er ukjent for mange. Eg har brukt å dele dei inn fire grupper:

1) Dei som viser veg: Stjerne, lys og glitter.

Lys symboliserar at "Det sanne lyset, som lyser for kvart menneske, kom no til verda." (Joh 1,9) Liksom sola ved solsnu auka i glans og styrke, slik skulle Kristus som rettferdssola sigerrik gå fram. Stjerna er også eit slikt ljós. Jakob Sande sin julesong understrekar opplevingsaspektet: "Det lyser i stille grender av tindrande ljós i kveld, og tusende barnehender mot himmelen ljosa held".

2) Sendebodsgrupp: Klokkene, trompetane, fuglande, englane. Desse er symbol for dei som skal gå med den glade

bodskapen. Klokkene forkynder evangelietonen. "Kling no klokka! Ring og lokka..."

3) Gåvegruppa: Korgene. Korger i ymse former peikar på "alle gode gavers givar", og dei har hjarteform: gleden ved å få og gi.

4) Grupp for det universelle: det menneskelege og samholdet: Kula, ringane, lekkjene. Menneskeætta er ei, - difor kulesymbolet og lekkjene som tyder einskap og søskenkjede. Lekkjene kan vere sett saman av andre symbol, som alle nasjonars flagg.

Far rundar av med sjølv juleetreet: "Alle desse einskildsymbola og truleg fleire til, er knytt saman i ein stor komposisjon i juleetreet.

I 1822 kom juleetreet til landet vårt. Først i overklassen i Christiania, men ikkje mange år etter tok storbønder, prester og anna "fint folk" etter. Skeptikarane meinte at treet tok merksemda bort frå den eigentlege julebodskapen. I dag vil vi nok seie at treet er kome for å bli! Og når far min fortel om alt det vi kan få møte gjennom juleetreet, erfarer eg at bodskapen også verkeleg faldar seg ut.

På Solhaug hadde billedhuggeren Agnes Houg hjemmet og atelieret sitt.

Foto: Kirsten Bjune

Agnes Houg

Billedhuggeren fra Maridalen

Ta 51-bussen til holdeplass Sander-mosveien (tidligere Gata), eller stopp bilen i krysset Maridalsveien/Sander-mosveien. Gå ut og løft blikket mot øst, og du ser et hvitt hus som kneiser oppi bakken. I et hjørne av eiendommen står atelieret som den kjente billedhuggeren Agnes Houg fikk bygd i 1973.

Solhaug, Sander-mosvn. 38, har utsikt over Maridalen mot Skar. Denne tomte ble skilt ut fra gården Vaggstein i 1923, og i 1924 ble våningshuset bygd.

I desember 2023 skriver Byantikvaren: Bebyggelsen på Solhaug har kulturminneverdi som del av Maridalens

historie. Våningshuset og uthuset er oppført i tradisjonell byggeskikk fra mellomkrigstiden, mens atelieret fra 1972 forteller en annen historie som beskriver mangfoldet i Maridalen.

Nytt atelier

Atelieret ble oppført for skulptør Agnes Houg som vokste opp og bodde store deler av livet på Solhaug. Agnes Houg ble født 22. oktober i 1927. Solhaug var hjemmet hennes til hun døde på et sykehjem i 2021.

I 2022 ble Solhaug kjøpt av Erik Klaveness på Ørfiske. Han fikk utført en del skogsarbeid på tomte, bl.a ble utsikten over Maridalen betydelig bedre da mye av skogen mot vest ble ryddet. Siden

det ikke ble aktuelt for hans familie å bygge og bo der, har han lagt det ut for salg igjen på Finn.no.

Agnes' far, Erling, var noen år kaptein i Waages rederier. Agnes og mamma Alice reiste med på tankbåten fra 1932 til 1935. Så allerede i svært ung alder fikk Agnes se store deler av verden.

Vokste opp som Pippi

– Jeg hadde samme oppvekst som Pippi Langstrømpe, fortalte Agnes Houg.

Bestefar, David Ferdinand Houg, var bestyrer på Christiania Uldspinderi ved Susenbrua ved Vaggstein i Maridalen. Etter spinneritiden i Maridalen ble spinnerivirkosheten flyttet til Lyngør, og

bestefar og bestemor Ågot flyttet med. I 1935 kom familien hjem til Solhaug, og Agnes begynte på Maridalen skole. Halsnes var overlærer og det var flere årsklasser som gikk sammen på den tiden.

Agnes giftet seg med Hans Henrik Holm, dikter, språkgransker og folkelivsgransker. Sønnen Kjetil ble født i 1947. Han ble kjemiker.

Fra Maridalen skole til kunsthistorie

Etter årene på Maridalen skole studerte Agnes kunsthistorie. I 1951–54 gikk hun på Statens kunstakademi i billedhugger-klassen. – Det var en anstrengende, men fin tid, har Agnes sagt.

I 1953 og 1954 var hun på studietur til Spania og Italia. Til Italia dro hun flere ganger. Senere var hun i Paris, i Hellas og i London. Til studieturene fikk hun stipend fra både Oslo by og Staten, samt A.F. Klaveness' reisestipend. Statens garantiinntekt fikk hun fra 1977. Agnes debuterte på Høstutstillingen i 1958 med gips-skulpturen "Gruppe".

Vant konkurranse om monument

To år seinere, i 1960, kom gjennombruddet, da hun vant konkurransen om Bjørnson-monumentet. Det ble ferdig i 1968 og er et abstrakt kunstverk laget i syrefast stål. I dag står monumentet

utenfor NRK-huset på Marienlyst, og det bærer navnet "Lengsel, men ingen vinge".

Vinnerutkastet var opprinnelig en naturalistisk fremstilling av en gutt på en fjellknaus, omgitt av flaksende fugler. Under arbeidets gang endret imidlertid skulpturen form, inntil den endte opp helt nonfigurativt.

Sterk diskusjon

Monumentet ble avduket i 1968 og skapte sterk diskusjon, ikke minst på grunn av den forandringen det hadde gjennomgått i forhold til det opprinnelige utkastet.

Foran hovedinngangen til Stavanger universitet står skulpturen "Frigjøring" fra 1972. Den har også vært kalt "Hugin og Munin".

Ved Telemark lærerhøgskole, Notodden, finnes relieffet "Villemann og Magnill" laget i tre i 1976. "Villemann og Magnill" er en nordisk ballade, eller folkeviser, om nøkken som tar Magnill til vassheimen. Villemann spiller så sterkt på harpe at nøkken må slippe Magnill fra seg.

Høstutstillingen

Agnes Houg har deltatt på Høstutstillingen i Oslo flere år, og på Sommerutstillingen i Oslo og Seljord samt på Nordjyllands Kunstmuseum i Aalborg. De senere årene lagde hun en del figurative ting, men disse er ikke offentlige.

Flittig leser

Etter 1976 drev Agnes for seg selv. Hun var glad i å male nonfigurativt og glad i å lese. Det var på denne tiden vi ble kjent med Agnes. Det hendte vi plukket henne opp på veg til eller fra bussen med ryggsekken full av bøker. Hun var en hyppig gjest på Deichmanns bibliotek.

Bonden på Vaggstein, Gunnar og kona Johanna, var gode venner av Agnes. Vi hadde gleden av å bli del av vennekretsen de siste årene av deres liv, og ble på den måten kjent med Agnes, en liten kvinne og en stor kunstner.

• Kirsten Løvdal Bjune

Kilder:

Fra Årsskrift Maridalens Venner 2001: *Maridalsfolk, Agnes på Solhaug*. Anbefales om du vil lese mer om Agnes.
Av Helge Haakenstad
Fra Årsskrift Maridalens Venner 1986: *Barndomstid i Maridalen på 30-tallet*.
Av Agnes Houg
Fra *Kom til den fagre Maridal* 1972. Jahn Børe Jahnsen

Atelieret til Agnes Houg. En beskjeden bygning.

Agnes Houg var en beskjeden dame og det er nesten umulig å oppspore bilder av henne i det offentlige rom. Dette er fra årboka til Maridalens venner 2001. Les mer om Agnes der.

Bjørnson-monumentet utenfor NRK på Marienlyst. "Lengsel, men ingen vinge". Monumentet skapte sterk debatt.

Ditt nye hjem?

Det nye Tåsenhjemmet har åpnet. Et topp moderne sykehjem. Kanskje må du eller jeg tilbringe de siste månedene av livet der?

I teorien vet vi det meste om alderdom og død fra vi har begynt å leve. Men eksistensielt er det annerledes ettersom årene går. Du skjønner at hvis du er heldig, så gir årene deg mer av det samme gode livet. Er du uheldig, blir det mindre av det samme. Den tid, den sorg, sier vi. Og den tiden kommer helt sikkert.

Inn på sykehjemmet
Årene som frisk pensjonist kan være noen av de beste vi har

opplevd. Men etter sykdommer, skader og brudd, demens og hjerneslag kan det hende vi ikke lenger kan bo hjemme. Vi må flytte ut av leilighet eller villa og inn på sykehjem. Da ønskes vi velkommen: «Dette er ditt nye hjem»! Hvordan oppleves det, mon tro?

Gamle foreldre

Mange av oss har hatt gamle foreldre på sykehjem. Vi har sett hvordan de gradvis mistet fysiske funksjoner, mistet kontakt med virkeligheten og mistet grepet om tid og sted. Vi har kjent deres uro og vår egen makteløshet.

Min gode mor bodde en tid i omsorgsbolig

knyttet til et sykehjem. I en periode ble hun mistenksom overfor de som stelte for henne. Når det var noe hun ikke fant, mente hun at de hadde stjålet det. Men det gikk over. Senere kom hun på sykehjem. Hun ønsket å dø og lurte på om Gud hadde glemte henne. En dag satt hun på verandaen og pratet med en av de andre beboerne.
- Hvorfor er vi her egentlig, spurte min mor.
- For å dø, vel! svarte den andre.
Og så lo de begge to.

De gode hjelperne

Det er barsk realisme. Men det er mer å si, for det er fortsatt liv. Og det er en rekke helsearbeidere og varme hender som med nes-

tekjærlighet, omsorg og respekt gjør det de kan for at disse siste årene skal bli et verdig liv.

Skjebnen er ikke i våre hender. Da blir det viktig å kjenne seg trygg på at andre passer på meg. Å flytte inn i sykehjem er en overgang fra å ordne opp selv til å bli den som tar imot omsorg. Klarer du å knytte kontakt med omsorgspersonene og andre beboere, så er det en gevinst. Lurer du på: «Er jeg fortsatt den som mannen og barna mine elsker», så får du svar når de kommer på besøk.

«Frontforkortning»

Ordet er militært. Når fienden presser på, når det ytre presset blir

for stort, gjelder det å trekke seg tilbake. Forkorte fronten. Ta vare på det vi har igjen av styrke.

Vi lider tap når kroppen ikke lenger fungerer så vi kan mestre hverdagen. Det militære bildet er kanskje dårlig valgt, men de fleste av oss må redusere våre gjøremål når alder og sviktende krefter krever det. En nødvendig resignasjon. Men hvis vi fortsatt har noenlunde klare tanker, så lever vi på gamle og gode minner, i takknemlighet over alt livet har gitt oss.

«Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet», står det i den gamle boken. Så får vi forsøke å ha et avslappet forhold – selv om det kan være

vanskelig – til at forfallet setter inn. Men slik er livets gang. Et menneskeliv er ganske kort.

Både tro, tvil og fornektelse er en del av den eksistensielle kampen vi alle må utkjempes når vi møter tap av mening. Og den settes på spissen når mennesker som har betydd noe for oss dør.

Det nye Tåsenhjemmet

Det nye Tåsenhjemmet er tatt i bruk. Her har 130 personer fått sine nye hjem, store og egne rom, mange og vakre fellesarealer, stor takterrasse og sansehage utenfor. Her skal de møte omsorg og varme hender. Gå på besøk! Livet er fortsatt på plussiden og har sin verdi.

• Gunnar Grøndahl

Lyse og trivelige stuer og oppholdsrom.

Flotte terrasser og utearealer.

Alle foto: Gunnar Grøndahl

Velkommen til Tåsenhjemmet!

Lyse og praktiske baderom.

Da Gud slo opp telt i verden

Julens budskap handler både om Jesu menneskelighet og hans guddommelighet. Begge deler er viktige.

Vi er vant til å lese de bibelske tekstene på norsk. Som oftest er det nok for å forstå innholdet. Men noen ganger kan grunnteksten – altså det opprinnelige språket – føye til noe som utdyper vår forståelse. Et slikt sted er vers 14 i første kapittel av Johannesevangeliet. Dette handler om Jesu komme og er et vers vi alltid hører på første juledag.

Her heter det at Ordet, som var Gud, også ble menneske. Det dreier seg om julens hovedperson, Jesus. Verset fortsetter: «og tok bolig iblant oss». Her står det faktisk noe annet på det opprinnelige språket, i dette tilfellet gresk: «og slo opp telt iblant oss».

Kjøtt og telt

Vi forbinder kanskje ikke jul med telt. For oss er det også vanskelig å tenke at Guds bolig i verden er et telt. Ikke for det: Israels-

folket vandret rundt i ørkenen med telt i førti år! Slik tenkte de om Guds nærvær i deres verden; Gud og Guds sønn i et telt.

Den nyeste oversettelsen har også erstattet den gamle oversettelsen – Ordet ble menneske – med Ordet ble kjøtt. Telt og kjøtt.

Det ville ikke være noe problem om vi beholdt de litt allmenne og ubestemte uttrykkene menneske og bolig. Men kjøtt og telt radikaliserer det som skjedde. Her går det konkret til verks. Kjøtt er noe håndfast, som telt er det. Vi kan se et menneske for oss, noe som likner på oss. Men kjøtt? Vi består av kjøtt. Det er noe du kan holde i, gripe, du kan kjenne muskulaturen og varmen i huden.

En bolig kan være så mye, både i størrelse, form og farge. Men et telt, det er

noe enda mer konkret. Duk, barduner og plugg. Noe helt nede på jorden. Og enda nærmere og mer gjenkjennelig for dem som ikke har noen vanlig bolig: flyktninger, fattige og uteliggere.

Kranglet i fire hundre år

Så konkret, så nært, så virkelig var Guds komme til vår jord. Teologene kaller det for inkarnasjon. Det er et fremmedord, men har en svært konkret betydning som kommer frem på en utmerket måte i den nynorske oversettelsen: «ikjøting». Gud ble et virkelig menneske, med kjøtt og blod.

Dette har aldri vært selv-sagt. I den første kristne tiden var det utenkelig at Gud ble menneske. Kanskje en «menneskelige gud», men likevel ikke et virkelig menneske – for skillet mellom det guddommelige og det menneskelige var fundamentalt.

I den første kristne tiden førte dette til at det dannet seg grupper av teologer som også så skillet som uoverstigelig. Noen fastholdt at Jesus bare var et menneske, riktignok helt ekstraordinært. Andre holdt på hans guddommelighet. Han kunne se ut som et menneske, men egentlig og dypest sett var han ikke det, mente de. Han var Gud.

Dette førte til en fire hundre år lang strid mellom sentrale teologer.

Konsekvenser for oss

Kirken og teologene kunne ikke oppgi at Jesus var begge deler. Det var dette de leste om i Bibelens tekster, ikke minst teksten

fra Johannesevangeliet om Ordet, Gud, som ble menneske. I trosbekjennelsene som lyder ved våre gudstjenester, både den apostolske og den nikenske, er det dette den kristne kirke bekjenner.

Men kampen gjaldt ikke bare forståelsen av Bibelen. Mye mer stod på spill: Det gjaldt også helt grunnleggende sider ved den kristne tro. Det har konsekvenser for troen – og for oss – om Jesus ikke var fullt og helt menneske!

Gud er jordnær

At Jesus ble «kjøtt» og «slo opp sitt telt iblant oss» er helt avgjørende. Uten hans menneskelighet ville det være en illusjon å tenke at han kunne lide med oss, være i vår lidelse.

Bare som Gud, og ikke samtidig menneske, kunne han heller ikke vært vår stedfortreder fremfor Gud, den som i vårt sted soner vår synd. Vår stedfortreder må være et menneske. Vår oppstandelse ville vært et tomt og meningsløst utsagn, om ikke Jesus, som den første, brøt gjennom dødens mur – fra menneskets side. Jesu menneskelighet er ikke å kimse av!

For Johannes er teltet viktig. I hans åpenbaringsbok, der han forteller at Jesus kommer igjen og skaper en ny himmel og en ny jord, da kommer han tilbake til teltet. «Se, Guds 'telt' er hos menneskene». Gud er jordnær, både her i tiden og i evigheten.

Derfor feirer vi jul.

• Svein Olaf Thorbjørnsen

Det skjer i Nordberg og Maridalen

Kirkelige handlinger

Døpte

06.10 - 17.11

Ragna Marie Berger
Ludvig Olsen Schau -
Seidler

Emil Alsaker Mæhlum
Helle Klem Seljeseth
Julie Sætereie Hodne
Leo Amundsen
Henriksen

Fredric Kopaas Gran
Thale Ask Helland
Niels Berg Lang-Ree
Brage Kappelslåen
Brandsdal
Isabelle Monir Baardseseth
Johns

Audun Aas White
William Walter Lundgren
Levi André Simensen
Ring

Kristian Sakshaug

Hellesjø
Tej Karsten Westlie-Rijal
Aria Sæland
Ellinor Halvorsen
Maja Ly Løberg
Tallak Thømt Tveiterås

Gravferder

21.09 - 02.12

Harald Aanes
Anne Christine Tandberg
Kjeld Per Rimberg
Georg Møllhausen
Kjell Erik Larsen
Roar Engen
Hildur Helene Øines
Sidsel Nordbye Nilsen
Kari Aud Ranje
Olav Thon
Trygve Bornø

Program Tirsdagslunsjer vinter 2025

Tirsdager klokka 11.30 - 13.00 er du velkommen til lunsj, kulturelle innslag og hyggelig fellesskap i kirkestua på Nordberg.

07.01: Sogn seniorakademi (se program s.21)

14.01: «På sangens vinger» Vi synger det nye året inn med vakre operetteduetter og andre kjente melodier fra Wien.

Med Ragnhild Groven, Rolf Nymark og Eivind G Vonon.

21.01: «Reiss alene» med Georg Reiss, jazzmusiker som også spiller med Magnolia.

28.01: «To kvinner som forandret verden», med Elin Toft.

04.02: «Han kunne ikke hate». Olav Brennhovd ble dømt til tukthus i Tyskland for å ha hjulpet jøder å flykte. Han ble værende i Tyskland for å arbeide for forsoning, med Erling Rimehaug.

11.02: Hvordan kunsten har endret teologien eller omvendt, med Sverre Dag Mogstad.

18.02: Åpen tirsdagslunsj i vinterferien.

25.02: Sogn seniorakademi

04.03: «Tibor og Vera. To jødiske barn som bodde i min familie under krigen», med Sverre Kragset.

11.03: «På loffen», med Thor Gotaas

I 1930-åra gikk flere tusen norske menn og noen få kvinner på loffen, de var landstrykere. De solgte kramvarer og arbeidet på gårdene. Hvem var disse menneskene og hvorfor forsvant de i 1970-åra?

18.03: Sogn Seniorakademi.

25.03: «Lyrisk ro og uro fra nord til sør», med Borghild Maria Rødland.

01.04: "Kampen for naturmangfoldet i Etiopia og litt om fasteaksjonen", med Eivind Aalborg fra Kirkens Nødhjelp.

08.04: Fasteaksjon!! Ikke tirsdagslunsj.

15.04: Ikke tirsdagslunsj i påskeferien.

Trenger du skyss? Prøv Ruters aldersvennlige transport. Ring 23 24 28 50 – helst dagen før. Pris er vanlig bussbillett for senior.

Nye møbler i Maridalen

Maridalen menighet har fått flere gaver til interiør i den nye kirkestua. Det er dermed blitt mulig å kjøpe inn 30 stoler. Nå mangler det bare bord, så er kirkestua ferdig møblert.

Det er fremdeles mulig å vippse til 747093.

Prosjektor og peis står på ønskelista.

Stolene er stablebare, lette, norsk design og kortreist - produsert i eikefiner. 10 med armlener og 20 uten.

Åpen Sorggruppe

Skøyen kirke våren 2025.

Vi har satt opp følgende datoer, på mandager, kl. 17.00 til 18.30.

20. januar, 17. februar, 17. mars, 14. april,

19. mai, 16. juni

Det skjer i Nordberg og Maridalen

Trenger du kirkeskyss

til søndagens gudstjenester i Nordberg?
Ring diakon Lillian Dombestein
tlf. : 973 05 294

Seniorkonserter i Maridalen

Maridalen kirke onsdager Klokka 12.15

18. desember: Åshild Bergill Hagen og Eivind Vonen

15. januar: «Norske folketonar» med Åsmund Reistad og Bendik S. Qvam. **Neste 19. februar,**

Kirkemiddager i Maridalen

Siste torsdag i måneden i den nye kirkestua

30. januar, 27. februar, 27. mars, 22. mai

kl. 17.00. Kr. 50 for en, kr. 100 for familier

Påmelding: Mail til kr736@kirken.no eller telefon/sms til 930 93 920.

Korsvoll Normisjon inviterer til fellesskapskvelder

Søndag 12. jan. kl 18.00 Julesangaften.

Vi synger våre kjente og kjære julesanger.
Solosang ved Olav Refvem.
Kaffe og kaker

Søndag 26. jan. kl 18.00 Fellesskapskveld.

Preben Colstrup: «Du som ber»
Nattverd. Kaffe og kaker.

Søndag 23. feb. kl 18.00 Fellesskapskveld.

Dag Haugeto Stang: «Forberedt for det Gud forbereder»
Nattverd. Kaffe og kaker.

Les mer om våre øvrige søndagsmøter og andre arrangementer under Kalender på <http://Korsvollfellesskapet.no>

Korsvoll Normisjon
Tåsenveien 121

Babysang

i kirkestua mandager klokka 11.30 NB. Andre mandag i måneden kl 11.30 på Nordberghjemmet. Det er anledning til å spise matpakke sammen etterpå. Kaffe/te og vann er på stedet. Babysang koster kr 40 pr gang.

Litteraturtimer

Vi fortsetter med litteratursamlingene i kirkestua på Nordberg våren 2025. Det blir en presentasjon av en skjønnlitterær tekst eller et litterært tema med påfølgende samtale.

Det er ingen forutsetning at man har lest eller kjenner teksten. Enkel bevertning.

Mandag 9. desember kl. 14.00:

Sverre Dag Mogstad om Anne Karin Elstad: *Serien om Julia (Julie)*, utkom i 1993, og ble etterfulgt av *Som dine dager er* (1995), *Lenker* (1998) og *Fri* (2000)

Mandag 20. januar klokka 14.00:

Jakob Lothe om Olav H. Hauges dikt "Til eit Astrup-bilete"

Mandag 24. februar klokka 14.00:

Sverre Dag Mogstad om romanen *Makten og æren* av Graham Greene.

Mandag 24. mars klokka 14.00:

Jakob Lothe om romanen *En moderne familie* av Helga Flatland.

Mandag 28. april klokka 14.00:

Sverre Dag Mogstad om *Hva gjør vi her?* av Marilynne Robinson. Boken er en essaysamling om religion, litteratur og politikk.

Sogn Frivilligsentral

Minister Ditleffsvei 22, 0862 Oslo
Leder: Mona Magnussen
Tlf: 22 95 03 05 / 971 02 423
Åpningstider:
mandag til fredag kl. 9-15.
sognfriv@kringsjaanett.no

Z-Nordberg:

- et sted å få nye venner
- et sted å få bedre venner
- et sted å spille
- et sted å skravle
- et sted å leke
- et sted å se bilder av deg og av de andre
- et sted å være med på gruppekonkurranser
- et sted å spise pizza og drikke brus
- et sted å lære litt om livet og om tro
- et sted å være den du er
- et sted der du blir sett av lederne og av Gud

Du er velkommen! Z-Nordberg er for dere i 6, 7. og 8.klasse (og gjerne også i 9.kl.). Z-Nordberg holder til i kirkestua, kirkekjelleren og ungdomshuset, eller ute - fra kl. 18.30/19 til kl. 21.

I vårsemesteret blir det Z-Nordberg følgende **fredager: 17.januar, 7.februar, 28.februar, 21.mars, 4.april, 24.april og 9.mai**

Påmelding ved å vippse 50 kr til 992 90 914 (Kari)

Etter skoletid

Omtrent hver tredje onsdag er det mange barn i 4.5. og 6 klasse som skynder seg av gårde fra skolen rett til kirkestua på Nordberg for å være med på Etter skoletid. Noen kommer ofte, eller hver gang, mens andre kommer dit for første gang.

På Etter skoletid er det er mye barna kan velge mellom: Kaplaklosser, plastelina, rockeringer, Ryktet går, Twister, bordtennis, airhockey, tegning, fotballspill, slengtau, hoppetau, UNO, ordlek, puslespill, fellelesker, stikkball, tegning, skravling, gode ostesmørbrød, «ord for dagen», hinking, brettspill, Monopol osv. Men kanskje ikke alt er tilgjengelig hver eneste gang.

På Etter skoletid er det stort sett mye liv og fart – og det hører med - men det er også aktivt lyttende barn som får høre fra Bibelhistorien, om medmenneskelighet eller om kirken.

Etter skoletid er et gratistilbud fra Nordberg menighet, - et trosopplæringstilbud.

I første halvår av 2025 er det Etter skoletid følgende **onsdager: 15.januar, 5.februar, 26.februar, 19.mars, 2.april, 23.april og 7.mai – fra kl. 14/etter skoleslutt til kl.16 i kirkestua.**

Ta kontakt med Kari.skavlan.mogstad@gmail.com hvis det er noe du lurer på om Etter skoletid.

Sogn seniorakademi

7. januar 2025: Wenche Medbøe: Hulda og Arne Garborg.

Hva skjedde i Norges kunstneriske og kulturelle gullalder, før og etter århundreskiftet 1900? Kunstnerparet Arne og Hulda var sentrale skikkelser i markering av norsk identitet og egenart. Det vi nå kaller nynorsk språk, teater på nynorsk, folkedrakter og litteratur. Knappt noen har styrket dette som disse to.

Wenche Medbøe er skuespiller og har spilt alt fra klassisk drama til ny norsk dramatik.

25. februar 2025: Karsten Alnæs: Olavsarven.

Olavsarven er tittelen Karsten Alnæs satte på sitt foredrag om landslovene fra middelalderen. Lovene har sin opprinnelse i kirkemøtet i Moster i 1024 og i Magnus Lagabøtes landslov fra 1274, begge tuftet på den kristne tro.

Lovene var langt foran for sin samtid, både som

sosiale, humane, kvinnevennlige og egalitære normer.

Karsten Alnæs er lektor og forfatter .

18.mars 2025: Geir Ulfstein: Ukraina, Gaza, nasjonalisme og geopolitiske endringer: nye utfordringer for folkeretten.

I tillegg til gjentatte brudd på folkeretten ser vi nå mer generelle trusler mot det internasjonale samarbeidet gjennom fremveksten av autoritære stater og geopolitiske endringer. Kan den internasjonale rettsordenen makte å sette verden på et bedre spor?

Geir Ulfstein er professor emeritus i folkerett ved Universitetet i Oslo. Han har publisert på ulike områder innen folkerett som havrett, miljørett og internasjonale domstoler.

Møtene holdes i kirkestua, Nordberg kirke, og starter kl 11.30

NB! PÅMELDING ER NØDVENDIG PÅ HJEMMESIDEN TIL SENIORAKADEMIET!

www.sognseniorakademi.no

Det skjer i Nordberg og Maridalen

Kirkemiddag i Kirkestua, Nordberg

Kirkemiddagene er blitt stor suksess, og vi håper at det blir en god tradisjon.

Januar: 08.01 og 22.01

Februar: 12.02

Mars: 05.03 og 19.03 (Etter skoletid også 19.03)

Alle dager kl. 16.00

Påmelding: samme dag innen kl. 09.00.

Pris: kr 50 for voksne, kr 25 for barn. Vipps: 930897
Link til påmeldingssiden, se menighetens nettside:
<https://kirken.no/nordberg> eller send en epost til
EH767@kirken.no

Endringer kan forekomme, sjekk nettsiden.

Kirkeakademiet i vår

Lørdag 8. februar kl 12.00-15.00

Kunsthistorisk seminar med Gunnar Danbolt.

Tema ikke bestemt.

Sted: Nordberg kirkestue. Enkel lunsj.

Inngangspenger kr 200.

Her kan det bli endringer

Vårens program i Nordre Aker kirkeakademi har innslag både for tro og tanke, hjerte og følelser.

Mandag 24. februar kl 19.00

Erling Rimehaug: «Nasjonen som ble reddet av kirken.»

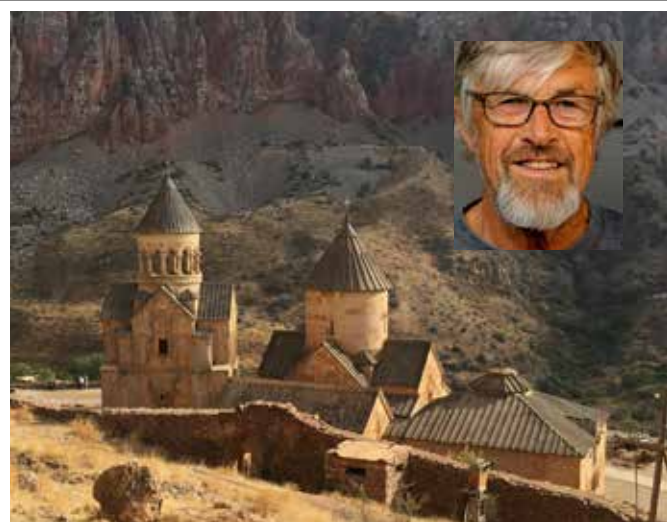
Få nasjoner har en like dramatisk historie som Armenia. Landet opphørte som stat i 1050, men kirken brukte armensk språk og holdt nasjonen samlet. Armenia har levd under muslimsk styre, overlevd et folkemord og vært Sovjetrepublikk før det ble selvstendig i 1991.

Rimehaug vil også snakke om den armenske kulturen og klostrene.

Kirkeakademiet holder sitt årsmøte denne kvelden.

Sted: Nordberg kirkestue.

Enkel servering. Inngangspenger kr 100.

Mandag 7. april kl 19.00

Geir Gundersen: «Heilt knust og djupt lykkelig.»

Kva skjer med to menneske som lever i lag, når den eine av dei blir alvorleg sjuk og dør? Kva skjer med familien og med relasjonane til alle dei deler livet med? Geir Gundersen har skrive om tida etter at kona, Liv Riiser, fekk kreft.

I sorga finst augneblinkar av angst og svart avmakt – men også håp og lys. Gundersen vil snakke om menneske som står kvarandre nær og som vågar å kome endå nærare i møte med døden.

Sted: Nordberg kirkestue.

Enkel servering. Inngangspenger kr 100.

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid.
22 40 00 40 ♦ soschat.no

 KIRKENS SOS

En jul å
glede seg til

Blå Kors har flere tilbud for barnefamilier som strever. Med din støtte kan vi hjelpe flere!

Gi din støtte til familier som har det vanskelig

Gi din gave på vipps 936679

Nytt kafétilbud på Nordberg

Hvor: I lokalene til Nordberghjemmet, Carl Kjelsensv. 23 C.

Når: Åpningstidene er 11.00-14.00 på hverdager og på lørdager.

Kaféen produserer kun fersk hjemmelaget mat, og her skal en kunne få god og variert mat til en rimelig pris. Menyen består av påsmurt, varm lunsj, bakst, kaker, og full kaffemeny. I tillegg kan en få «take away».

Kaféen er et etterlengtet tilbud og et samlingspunkt for mange.

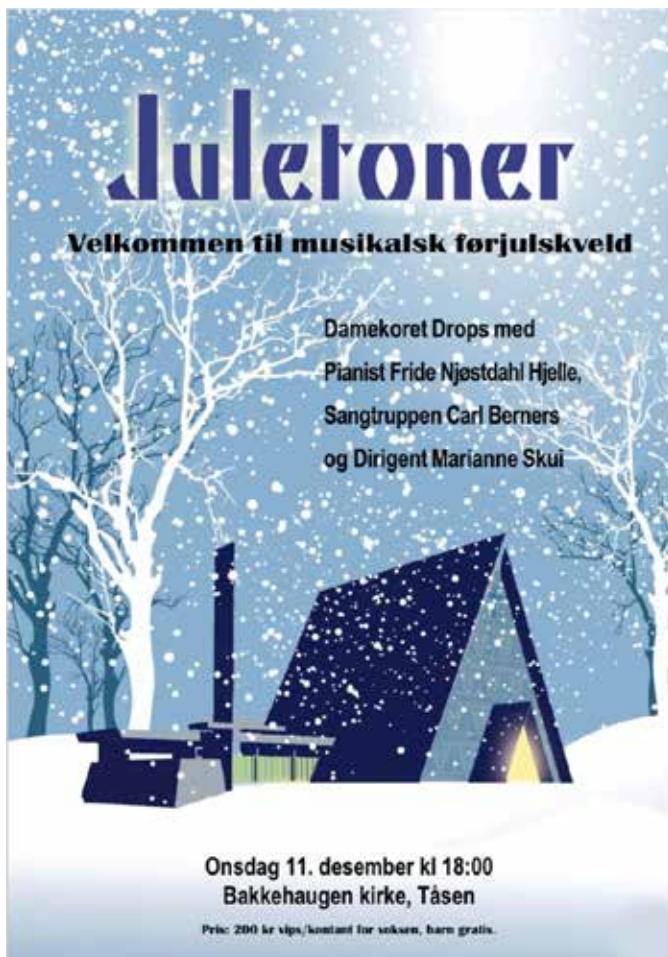
Kom tett på kristenliv og menneskers tro

Prøv et helgeabonnement fra
Vårt Land 10 uker for 10 kr

vårt land

www.vl.no/kampanjepsb

Juletoner

Velkommen til musikalsk førjulskveld

Damekoret Drops med
Pianist Fride Njøsdaal Hjelte,
Sanggruppen Carl Berners
og Dirigent Marianne Skui

Onsdag 11. desember kl 18:00
Bakkehaugen kirke, Tåsen

Pris: 200 kr slips/kontant for voksen, barn gratis.

Onsdag 11. desember kl. 19 inviterer det lokale damekoret DROPS igjen til stemningsfull og vakker julekonsert - JULETONER - i Bakkehaugen kirke på Tåsen.

DROPS vil synge nydelig julemusikk som garantert vil sette publikum i julestemning. Konserten har vært en årlig tradisjon siden 2014, og også i år har vi med oss talentfulle musikere som bidrar til å variere repertoaret: Jazzpianist og komponist Fride Njøsdaal Hjelte vil både spille egne sanger og bidra med vakkert tonefølge til DROPS sine arrangementer, i tillegg blir det stemningsfulle musikalske innslag ved vokaloktetten BERNERS. DROPS er en lokal korgruppe som øver fast på Kringsjø barneskole og består av damer fra Nordberg, Korsvoll og Tåsen.

Runes AS
Kjelsåsveien 130 • www.runes.no

GRATIS BEFARING
9088 6020
post@runes.no

**OPPTIL
40%
RABATT**

SOL- INNSYN SKJERMING

- Duette
- Plisségardiner
- Persiener
- Rullegardiner
- Lamellgardiner
- Markiser
- Screen

- Vi har **PRISMATCH** mot andre leverandører!
- Fornøyde kunder – Google rating 4,8!
- Produksjon i Norge rask levering!

Utstilling åpen etter avtale

RØRLEGGER
HARRY MARTINSEN AS
- mer enn 100 år i bransjen

Små og store oppdrag:
Baderom, varme og sanitær ved rehabilitering og nybygg.
Reparasjoner, varmepumpe, vannmåler, generell service.

TLF: 23 33 24 40
E-post: post@harry-martinsen.no
Web: www.harry-martinsen.no

Kjelsås Malerservice - A. Baumann:

**Alt av
innvendig og utvendig malerarbeid**

- Borettslag, sameier og privat -

Norsk faglært maler med gode, lokale referanser.
NB: Pensjonistrabatt!

Kjelsås Malerservice

Kurveien 52, 0495 Oslo

Mobil: 907 63 309

Kjelsas.malerservice@gmail.com

Nettside: kjelsasmalerservice.no

ELEKTRIKER'N I NÆROMRÅDET

Vi utfører større og mindre oppdrag hos mange
Fornøyde kunder i nærmiljøet. Både bolig,
Borettslag/sameier og næringskunder.
Ingen oppdrag er for små.

Vi tilbyr energieffektivisering og smarte løsninger.
Ta kontakt med oss for gode råd.

Vi gir lokale kunder 10% rabatt på utstyr
ved service oppdrag.

EN SIKKER KONTAKT!

Kjelsås Elektro AS | Tlf. 22 22 10 40 | post@k-e.no | www.k-e.no

KIWI mini pris

KOM I FORM!

- Styrke
- Spinning
- Zumba
- Mensendick
- Yoga m.m.

Tlf. 22 02 81 81

Alt innen Fysioterapi og Manuellterapi
Trykkbølgebehandling

www.stadionfysikalske.no

post@stadionfysikalske.no

Kjelsåsveien 160 - 0491 Oslo, Stillatorget

Spar opp til 50% ved
kjøp av gravstein på nett

GRAVSTEIN24®

Gravstein24 tilbyr også
vedlikehold og oppussing.
Stort utvalg av nye gravsteiner.
Ring oss på tlf. 4000 2448

gravstein24.no

- en del av

Gunnar Ruud

Catering - Selskapsmat

Matglede til hverdag og fest!

www.gunnarruud.no

Tlf. 23 30 25 00

og smaken, den slår ingen!

Konfirmasjon
Bryllup
Barnedåp
Snitter
Tapas
Koldtbord
Middager
Gryteretter
Grillmat
Fingermat
Kaker
og mye mer...

+ Røde Kors Oslo

Til stede for mennesker i vårt nærmiljø

Vi har behov for flere besøksvenner.

Har du tid til å glede et medmenneske?

Du vil få opplæring.

Kontakt oss på epost frivillig.oslo@redcross.no

eller ring 412 05 968

www.rodekors.no/oslo

 Tamrerfirma
Ryen & Co.

Frysjaeveien 27A, 0884 Oslo
Tlf: 22 02 09 80 / Mobil: 48 00 34 79
www.ryenogco.no

 GODKJENT FOR
ANSVARSLØST

Sjekk Punkt **VÅR KOMPETANSE, DIN TRYGGHET!**

Bestill sjekk av bilen din i dag! T. 22 15 06 88

KJELSÅS BILVERKSTED

Leie lokale?

Har du behov for å leie
lokale til feiring av dåp,
konfirmasjon, bursdag,
minnesamvær?

Kontakt oss på telf: 992 59 819.

e-post: korsvollutleie@gmail.com

Se også

www.korsvollfelleskapet.no

(om oss) for mer info og priser

Korsvoll menighetshus

Tåsenveien 121

normisjon

ADVOKATFIRMAET DA

NORJUS

Arv, testament, avtalerett, eiendom m.m.

En av mange hyggelige uttalelser fra våre klienter:

Tusen takk for godt utført arbeid, dere har vært dyktige, raske, ryddige og etterrettelige. Jeg kommer personlig til å anbefale dere (har gjort) om det skulle være noen som skulle trenge hjelp en gang. EMG, Oslo

Sognsveien 75 C - T 22 55 51 80 – norjus@norjus.no

ULLEVÅL STADION

DNB Eiendom

dnbeiendom.no

Fra hjem til hjem

Selge bolig på Ullevål?

Lurer du på hva boligen din er verdt? Vi er lokalkjente eiendomsmeglere med ekstra god kunnskap om Ullevåls markedet. Ta kontakt for gratis verdivurdering* og en hyggelig boligprat!

**tilbudet gjelder ut 2023.*

DNB Eiendom | Ullevål
Sognsveien 77 C, 0855 Oslo

Velkommen til en hyggelig handel!

Meny Kringsjå – din nærbutikk med det store utvalget.

MENY

Du får så mye mer

KRINGSJÅ
9-20 (9-18) tlf 23 00 85 85
Minister Ditleffsvei 21 – www.meny.no

Nye og gamle pasienter ønskes velkommen!

Timebestilling **22 15 30 00**

GREFSENTANNLEGEPRAKSIS
Kjelsåsveien 7 - 0488 OSLO - Telefon: 22 15 30 00 - Telefaks: 22 15 29 00
E-post: post@tannlegepraksis.no - Internett: www.tannlegepraksis.no

Leie lokale?

Visste du at Nordberg menighet har to fine lokaler til utleie: Kirkestua og Ungdomshuset.

Kirkestua rommer opp mot 100 gjester, mens det i Ungdomshuset er plass til 50 - 60 personer. Lokalene kan brukes til bursdager, minnesamvær, jubileer, bryllup, dåp og konfirmasjoner.

For spørsmål om utleie - epost: utleie.nordbergkirke@gmail.com.

Torpa

EL-installasjon

AVD. OSLO - TLF. 61 11 25 25

Alt av elektriske anlegg

Kom innom for en hyggelig prat på vårt kontor i Nordbergveien 43 d

www.torpa-el.no
post@torpa-el.no

elkonor
AUTORISERT ELLINSTALLATØR

EKOMNETT-AUTORISASJON
pt
Post-og teletilsynet

REGISTRERT ELLINSTALLATØR

**SØNDAG KL 11.00
I NORDBERG KIRKE**

Søn 15. des Lysmesse
NB! Kl. 18.00 Sokneprest Ulrike Lunde
Speiderne
Søn 22. des Gudstjeneste
Prostiprest John Egil Røe

Julen

Julaften Gudstjenester
Kl. 13.30 Sokneprest Ulrike Lunde
Kl. 15.00 Sokneprest Ulrike Lunde
Kl. 16.15 Sokneprest Ulrike Lunde

1. juledag

NB! Kl. 12.00 Høytidsgudstjeneste
Sokneprest Ulrike Lunde

2. juledag Stefanusdagen
Se Maridalen

Søndag 29.12 Ingen gudstjeneste
Nyttårsaften ingen gudstjeneste

**1. nyttårsdag Felles prostigudstjeneste
NB Kl. 12.00 i Vestre Aker**

Prost Elisabeth Yrwing Guthus m.fl.

Søn 05.01 Gudstjeneste
Prostiprest John Egil Røe
Juletreffest etter gudstjenesten

Søn 12.01 Gudstjeneste med
konfirmantpresentasjon
Sokneprest Ketil Rosnes

Søn 19.01 Gudstjeneste
Sokneprest Ulrike Lunde
Diakon Lillian Dombestein

Søn 26.01 Gudstjeneste
Sokneprest Ulrike Lunde

Søn 02.02 Gudstjeneste
Prest -bestemmes senere

Søn 09.02 Gudstjeneste for små og store
Utdeling av matboks til treåringer
Sokneprest Ulrike Lunde
Trosopplærer Elisabeth Danielsen
Haare

**SØNDAG KL 11.15
I MARIDALEN KIRKE**

NB! Julekrybbeutstilling i Maridalen kirke i adventstiden

Julaften

Maridalen kirke Sokneprest Ketil Rosnes
KL 14.00 Diakon Gudrun Homstvedt

Kirkeruinen Sokneprest Ketil Rosnes

KL 16.00 Diakon Gudrun Homstvedt

1. juledag Se Nordberg

2. juledag Stefanusdagen

kl. 11.15 Sokneprest Ketil Rosnes

Søndag 29.12 Ingen gudstjeneste

Nyttårsaften ingen gudstjeneste

**1. nyttårsdag Felles prostigudstjeneste
NB Kl. 12.00 i Vestre Aker**

Søndag 5. januar kl. 17.00: Juletreffest i kirken

Søndag 19.01 Gudstjeneste

Sokneprest Ketil Rosnes

Diakon Gudrun Homstvedt

Søndag 02.02 Gudstjeneste for små og store
Sokneprest Ketil Rosnes

**Menighetskontor
for Nordberg og Maridalen kirker:**

Nordberg kirke: Kringsjågrenda 1, 0861 Oslo.

Tlf. 23 62 94 90 eller en ansatt direkte

E-post: post.nordberg.oslo@kirken.no

Konto: 1600.21.35020.

Vipps: 23077

Maridalen kirke: Maridalsveien 506

Konto: 1602.49.01959

Vipps: 70556

Er du ungdom og
ønsker info og/
eller kontakt med
oss? Legg oss til!

Navn og adresser

Sokneprest i Nordberg:
Ulrike Eva Lunde
E-post: ul686@kirken.no
Tlf: 452 40 409

Daglig leder for Nordberg og Maridalen:
Marianne Utle
Tlf: 928 38 041
E-post: mu954@kirken.no

Redaktør menighetsbladet, midlertidig menighetssekretær
Unni Harsten
Tlf. 907 54 341
E-post: uh564@kirken.no

Nordberg menighetsbarnehage:
Bjørn Wang Langer
E-post: styrer@nordbergmenighetsbghg.no
Tlf: 467 49 637

Sokneprest i Maridalen:
Ketil Rosnes
Tlf: 930 93 920
E-post: kr736@kirken.no

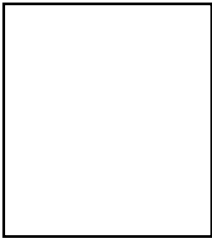
Diakon for seniorer:
Lillian Dombestein
Tlf: 973 05 294
E-post: ld929@kirken.no

Diakon for seniorer:
Gudrun Aas Homstvedt
Tlf: 468 62 174
E-post: gh697@kirken.no

Nordberg menighetsråd Leder:
Sissel Hodne Steen
Tlf: 476 18 023

Kapellan i Nordberg
Prosess med ansettelse foregår nå.

Organist:
Eivind Gjerdalen Vonen
E-post: ev342@kirken.no

Trosopplæringsleder:
Elisabeth Danielsen Haare
E-post: eh767@kirken.no

Maridalen menighetsråd Leder:
Gunstein Hansen
Tlf: 952 03 280

Kjøkkenassistent:
Shehnaz Noori

Ungdomsarbeider:
Torgeir Ihle
Tlf. 410 11 359

Ungdomsarbeider:
Bjørn Magnus Hanserud
Tlf. 900 63 656

Organist i Maridalen:
Juni Hunstad
(midlertidig)

Dirigent Tweesters:
Hanna Vegge
E-post: nordbergtweesters@gmail.com

Leder Tweesters:
Andrea Moe

Koransvarlige Bago:
Eliza Engebretsen
E-post: nordbergbago@gmail.com

Solveig Lindheim

Kirketjener i Maridalen:
Bjørn Magnus Hanserud
Tlf. 900 63 656

Christian takket for tiden i Nordberg. Ikke minst var han imponert over all frivillig virksomhet.

Christian lyser velsignelsen over Nordberg menighet for siste gang som kapellan. Alle foto: Unni Harsten

Farvel til kapellan Christian

Søndag 13.oktober tok menigheten i Nordberg farvel med kapellan Christian Volden. Ikke bare har han begynt i ny jobb som gateprest i Kirkens Feltnarbeid i Asker - han har også fått nytt navn: Christian Volden Backer.

I avskjedstalen røpet han at han hadde grudd seg litt til å begynne på Nordberg på grunn av alle med doktorgrad i teologi som sitter i ben-

kene. Men det viste seg å være en ubegrunnet frykt i følge ham selv.

Christian har bare vært hos oss i to år, men likevel har både konfirmantene og menigheten rukket å bli glad i ham. "Best prest ever", mente ungdommens talsmann i sin avskjedstale.. Han vil bli savnet, men vi ønsker ham lykke til i ny jobb.

Gudstjeneste for små og store og utdeling av kirkebok til 4-åringene. Bandet spilte på avskjedsgudstjenesten.

Viktig å ikke fryse som gateprest. Menighetsrådsleder Sissel Hodne Steen sendte ham avgårde med en varm genser i gave.

